

Væleydnað 70'ara konsert

Myndirnar hefur Per á Hædd
tikið og eru allar frá
konsertini í Klaksvík

**Tað mundi vera mong ið
gleddi seg til hetta
vikuskiftið. Hóast hesi „aftur í
tíðina“ tiltøkini tykjast nakað
uppbrúkt, so vóru nævnini á
hesi konsertini nakað fyrri
seg.**

Tær størstu kanónirnar innan føroyska rockin í 70'unum. Undangongufólk í seriosum arbeiði og ikki minst tónleikarar, sum finga glóð á føroyska plátuutgávu. Her gjørdur serliga Straight Ahead og Hjarnar seg galdandi. Hesir bólkur hava sum fáir slóða veg fyrri tí tónleiki ið floymir út í handlarnar nú á døgum.

Tekniska stóð ið er høgt, hugflogið gott og okkara lutfalsligi stóri tónleikaraskarði er alsamt í menning. Vit kunnu snøgt sat heysta ágóðan av tí arbeiði, sum m.a. bólkarnir í Kl-höllini

leygarkvöldið hava sætt í síni besti tíð.

Og tað var gott at vera til staðar, tá ið Hanus Johansen í góðum ljóði legði út við Leonard Cohen sangum. Við rólígunum og eisini meira ósandi tóna megnaði Hanus at fylla ótrúliga væl út og hita okkum onnur upp í rættan konsertstemning. Enn einaferð. Bob Dylan og Poul F finga eisini sigg pláss, eins og Hanus aftur fekk pláss hjá okkum sum frægasti visusangari her heima.

Men tað gekk framvegis nógvi fólk inn, samsvarandi føroyska prinsippið

um at mæta stundisliga. Sjalvur var eg lógið nokk til tíðina hesuferð.

„Auora“ var fyrsti bólkur á pallinum. Snøggur rock tónleikur og ein væl-upplagdur Ingi Sørensen á solo guitar. Svingaði eisini væl til tíðir, og við góðum sang frá Jan Ova kundi hesin bólkur fingið eitt fint program upp at staðið. Vónandi hoyra vit meir til hesar dreingirnar framtíðir.

Ein tann elsti bólkurinn „Birds“, stóð síðani í teimum litríku ljóskastarunum. Hesi gomlu knassarir sungu seg í besta stili inn til áhoyrarnar. Við eini góðari blanding av nostalgi og rock'n roll, hugnaði eg mær óført hesa lotuna. Eitt sera flott come back!

Nógvi fólk var nú savnað og lagið var gott. Í øllum aldri dansaðu, lurtadu og skemtaðu fólk sær. Vøkur konufólk, flipparir og gamlir kenningar. Óll tikin av bóli av einari frálíkari ljóðgøðsku og framförsu. Eg minnst meg ikki hava hoyrt betri

ljóðgøðsku á slíkum føroyskum tiltakið fyrr. Og spenningurin vaks fyrri hvønn nýggja bólk á pallinum...

„Streingjasúpan“ var væl mannað við baðum guitarvirtuosunum Ólavur Øster og Hans Karl. Tónleikurin svingaði væl og

var musikalska hæddarpunktið á konsertini higartil. Tað fór kalt niður eftir rygginum at hoyra Rúnu á Heygum syngja „Savage Rose“. Ein sera gávurik sangarinna við heitum kenslum í røddini og sín heilt egna stíl. Ein kraftmikil framförsla og væl valdir sangir til stóru røddina hjá Rúnu. Eftir minari meining ein av okkara frægastu dansibólkunum.

Og so kom ekspolsión í. Føroya kendasti skriggari Ólavur Presley og hansara „dirty rag rag“ tóku höllina við storm. Her var bæði kjólaðleiddir menn og striptease. Pumpandi 60'ara tónleikur og gos á pallinum. Eg fekk satt at siga meria við av stemninginum enn tónleikinum. Rivin við av rútmu og sang. Ein frægd at siggja hesar garparnar upptráðka við liv og sál, og eingin var í iva um at sleppa øllum teyminum.

Tey flestu mundu biða í spenningi eftir næsta bólkinum, „Hjarnar“. Og tað var eisini eitt sjáldsamt upplivísi, at hoyra handan góða gamla bólkin aftur.

Tað var sum um ljóð og stemningur smeltaðu saman í eina hægri eind, og tað kendist sum at flúgva langt aftur í tíðina. Borin

álógvum av suverena sanginum hjá Karl Martin Samuelsen. Og drigin við av sera góðum samanspæli og einari einastandandi framförsu frá okkara ótróytliga sologuitaristi Ólavur Øster.

Alt frá „Uriah Heep“ ígjøgnum „Beatles“ og til egna tónleik, bleiv snøgt og dynamiskt serverað út til eina ovfarna mannfjöld. Leikkurt at hoyra Jógvan pussa stílin av við ektaðum, skelvandi „Hammond“ urguspæli. Her vóru sangir so væl framfördir í stak góðum ljóði, at vælvera og njótíls kendist í hvørjari spong í kroppinum. Karl Martin megnaði at samla tónleikin um seg, stýra honum og enn einaferð sláa fast, hvør ið er snøgt besti forsangari í Føroyum.

Eftir eykalag og annað gott, var sera torført hjá „Mjølir“ at yvirtaka pallin. Hýrurin á fólk var í hæddini, so at takið á höllini mundi rokið av.

Við sera originalum stili vóru gamlir rock sangir frambornir. Onkur fin, improviserandi guitar-solo hoyrdist frá Arnbjørn Sivertsen, sum annars hevði gott pláss í tónleikinum. Eg beit ikki so væl merki í tað einkulta spælið hesa lotuna annars

